

JEŽÍŠ JAKO VZOR KŘESŤANŮ

Od té šťastné doby, kdy Ježíš žil, zemřel a vstal z mrtvých, se stává Cestou a vzorem pro každého z nás.¹

Křesťan má jako Ježíš milovat Otce, a proto konat jeho vůli a podrobovat se mu. Boží vůli pro křesťana je, aby i on došel ke slávě a ke štěstí po cestě kříže jako Ježíš.

On sám nás učí, jak ho máme následovat. Každému říká: „Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe, den co den bere na sebe svůj kříž a následuje mě“ (Lk 9,23).

Následovat Ježíše znamená především sebezápor. Dnešní svět, žijící v iluzi, že je možné křesťanství bez těžkostí, nechce rozumět výrazu *ať zapře sám sebe*. Avšak Ježíšova nauka je jasná a silná; je něčím úplně jiným než nepřítomností mravních zábran! Svatý Pavel říká: „Umrťvete proto všechno, co je ve vašich údech pozemského: smilství, nečistotu, chlípnost, zlou žádostivost a chamtivost, která je modloslužbou“ (Kol 3,5), protože toužit po pozemských věcech znamená chovat se „jako nepřítel Kristova kříže“ (Fil 3,18).

Následovat Ježíše rovněž znamená *brát svůj kříž* každý den.

Ježíš se zmiňuje o bolesti každého dne; je třeba přijmout všechna každodenní malá utrpení. Jestliže nám řekl, že máme vzít *svůj kříž*, dal tím smysl a hodnotu i našemu utrpení.

Vzpomínám si, jak velký dojem na mne udělalo, když nám v Jeruzalémě na Kalvárii ukázali otvor, do něhož byl zasazen *Ježíšův kříž*. Na zemi, na kolenou, hluboce skloněnou v děkovné adoraci mě napadla jediná myšlenka: nebýt tohoto kříže, všechny naše bolesti i bolesti všech lidí by neměly jméno.

Avšak, jak říká Pavel VI., „Kristus neukazuje jen důstojnost bolesti, On předkládá *povolání k bolesti*...; vyzývá bolest (i naši), aby vyšla ze své zoufalé neúčinnosti a ve spojení s jeho bolestí se stala pozitivním pramenem dobra.“²

Svatí a kříž

Antiochijský biskup Ignác žil ještě v době blízké Ježíšovu pobytu na této zemi. Když se přibližoval mučednictví, interpretoval doslovně slova „vezmi svůj kříž“ a psal Římanům: „Vyprošujte pro mne vnitřní i vnější sílu, abych nejen hovořil, ale i chtěl, abych se nejen nazýval křesťanem, ale byl jím doopravdy. ... Tehdy budu doopravdy Kristovým učedníkem, až svět neuvidí mé tělo. ... Teď začínám být učedníkem. Ať mi nic viditelného ani neviditelného nezávidí, že dosáhnou Ježíše Krista. Oheň, kříž, šelmy, rozervání, roztrhané tělo, polámané kosti, zmrzačené údy, bití po celém těle, zlovlná ďáblová muka – to vše mne čeká, protože chci najít jen Ježíše Krista. ... Poslouchejte to, co vám píši. Jako žijící vám píšu, že prahnu po smrti. Moje lidská vášeň byla ukřižována a už ve mně není hmotný oheň. Živá voda promlouvá v mém nitru a říká mi: sem, k Otci.“³

Svatí jsou realizovanými křesťany, a proto chápou tajemství a hodnotu kříže.

Grignon z Montfortu o něm hovoří takto: „V očekávání dne svého velkého triumfu při posledním soudu Moudrost chce kříž jako rozlišující znamení a zbraň všech vyvolených.“

Nepřijme nikoho za syna, pokud ho nemá jako rozlišovací znamení, ani nepřijme nikoho za žáka, pokud ho nenese na svém čele beze studu, ve svém srdci bez znechucení a na svých ramenou bez lopoty a odmítání.

Nepřijme ho za vojáka, jestliže nepoužívá kříže jako zbraně k obraně a útoku, ke zničení a zahnutí všech jeho nepřátel. Volá na ně: „Buďte dobré mysli. Já jsem přemohl svět!“ (Jan 16,33). ... Já, vaše hlava, jsem přemohl nepřátele křížem a vy to v tomto znamení také dokážete!“⁴

Ukřižovaný Ježíš – oběť

Na Ježíše však nesmíme pohlížet jen jako na vzor, který má křesťan svým životem následovat.

Ježíš ukřižovaný je *obětí*.

Jak všichni víme, ve Starém zákoně bylo zvykem přinášet Bohu oběti proléváním krve zvířat. Jejich cílem bylo jednak očistovat lidi od jejich hříchů, jednak sjednocovat je s Boží vůlí.

Krev byla ve Starém zákoně znamením života a Bůh si života vždy velice cení. Jeho obětováním – krev byla toho vnějším výrazem – se Bohu vzdávala pocta.

Avšak tyto oběti byly pouhým *stínem* toho, čím měla být oběť v Novém zákoně (srov. Žid 10,1).

Ježíš, Beránek Boží, skutečně prolévá svou krev jednou provždy a tím daruje svůj život, ale tak, jak je psáno v listu Židům: „A tak (Kristus), když přicházel na svět, řekl: Dary ani oběti jsi nechtěl, *ale připravil jsi mi tělo*. V celopalech a obětech

za hřích jsi neměl zálibu. Proto jsem řekl: Tady jsem, abych plnil, Bože, tvou vůli, jak je to o mně psáno ve svitku knihy“ (*Žid 10, 5-7*).

Oběť tohoto těla, těla Bohočlověka, spočívá v *konání Boží vůle*.

Ježíšova oběť tedy realizuje a dovádí k dokonalosti nehlubší a nejvnitřnější smysl obětí Starého zákona.

Kdyby totiž daroval svou krev, i když je božská, ještě by nevykonal to, co je v Otcově vůli.

On, Bůh, byl Život.

Musel tedy určitým způsobem zemřít i jako takový. Musel prolít svou duchovní, božskou krev, *dát ze sebe Boha, který byl v něm*.⁵

Ježíš opuštěný

Jako úplně otevřený a úplně rozvinutý květ, poté co dal svou vlastní krev a svou přirozenou smrt (ovšem „poté“ zde nemá význam časový, nýbrž hodnotový), dává Ježíš také svou duchovní a božskou smrt, dává Boha.

Odevzdává i to, že je Bůh. Děje se tak v okamžiku jeho opuštěnosti, když vykřikne „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ Svého času někdo tento Ježíšův výkřik interpretoval jako opakování žalmu 22 (21). My jsme si ale vždy mysleli, že není Ježíš pro žalm, ale žalm pro Ježíše. Svätý Jan Pavel II. to potvrzuje: „... jeho slova nejsou jen výrazem opuštěnosti, opakovaně se objevující ve Starém zákoně, obzvláště... v žalmu 22 (21)... Toto vyjádření opuštěnosti má původ v základu nerozdílné jednoty Syna s Otcem a je také důsledkem toho, že Otec na něho uvalil vinu nás všech“ (*Iz 53,6*).“⁶

Pro Ježíšovo lidství je to *opuštěnost reálná*, protože Bůh ho ponechává v takovém stavu, aniž by zasáhl. Pro jeho božství je to *opuštěnost nereálná*, protože Ježíš je Bůh, je jedno s Otcem i s Duchem svatým a nemůže se rozdělit; může se pouze odlišit. To však už není bolest, ale láska.

text čerpán z knihy Chiary Lubichové: Výkřik

¹ „Jelikož jsem řekl, že Kristus je cesta, a ta spočívá ve smrti své vlastní přirozenosti v tom, co patří smyslům i duchu, teď chci dát pochopit, že toto může nastat, když napodobujeme příklad Ježíše, náš vzor a naše světlo“ (Sv. Jan od Kříže, Výstup na horu Karmel, II, 7,9; in: *Opere*, Řím 19991, str. 92).

² Pavel VI., *Via Crucis*, 27. 3. 1964; in: *Insegnamenti di Paolo VI*, II (1964), str. 212.

³ Sv. Ignác z Antiochie, Římanům, III, 2; IV, 2; V, 3; VII, 2; in: *I Padri Apostolici*, Řím 1990, str. 122-124.

⁴ Ludvík Maria Grignon de Montfort, *Láska k věčné moudrosti*, in: *Opere*, I, Řím 1990, str. 204-205.

⁵ „Bůh si nedrží pro sebe své božství jako kořist, jako zloděj drží peněženku, nýbrž se dává. Sláva jeho božství spočívá v tom, že může být altruista.“ (K. Barth, *Dogmatica in sintesi /Souhrnná dogmatika/*, Roma 1969, str. 174-175.

⁶ *Salvifici Doloris* 18; EV 9,650.

-BM-

SOUSEDKA

Znaly jsme se několik let, bydlela v domě na stejném patře jako já. Postupem času jsme se seznámily, byla jako má starší sestra. Často jsme si spolu povídaly o životě, o našich rodinách, o tom, kde jsme vyrůstaly a o všem, co jsme v životě prožily.

Jednou se mi svěřila, že nemůže jedné osobě odpustit, protože má ty a ty chyby a že jí tím i ublížila. Když ji měla potkat, bylo jí těžko.

Snažila jsem se jí pomoci, rozmlouvala jsem jí to a radila jí, aby odpustila, což dělali i její přátelé.

Po několika letech se situace změnila. Sousedka dostala novou televizi a často sledovala vysílání televize NOE. Byla šťastná, pořady se jí moc líbily, zvláště když slyšela mluvit papeže Františka. Při jednom našem setkání mi řekla: „Když ten papež František stále mluví o milosrdenství, o tom, že máme odpouštět, tak jsem té paní už odpustila a už s ní mluvím.“ Měla jsem velkou radost, že to dokázala. Spolu jsme se z toho radovaly a dokonce jsem ji radostí objala. Řekla, že tíha, kterou stále nosila v srdci vůči té paní, z ní najednou spadla, že je moc ráda.

Asi za týden po tomto našem rozhovoru náhle zemřela. Myslím, že šla na věčnost dobře připravená.

Jsem vděčná papeži Františkovi, že takto oslovuje lidi i na dálku skrze televizi, určitě je to jeho spolupráce s Duchem svatým. Vyjadřuji mu tím veliký dík.

A. S., Praha

Odpuštění otce Marka

Sloužit Ježíši v bratru, jako křesťan a jako kněz, je pro mne jednou z nejkrásnějších věcí. Často je bližním někdo, kdo je sociálně vyloučený, kdo prochází kolem mne. Žít podle evangelia tedy znamená vstoupit do ran, které druhý prožívá, snažit se je společně s ním uzdravit a přitom nic nečekat.

Tak tomu bylo také, když mě starosta obce, kde jsem působil, poprosil, abych se staral o několik rodin, které byly napojené na kriminální klan. Zdálo se, že tyto rodiny chtějí změnit svůj život. Našli jsme jim dům a poctivou práci a snažili jsme se o jejich integraci, ale nikdo z nich této příležitosti nikdy nevyužil. Překračovali stanovená pravidla, rodiče nadále v noci kradli a ve dne neposílali děti do školy. Cítil jsem se za tuto situaci spoluodpovědný.

Vrcholem bylo, když poté, co jsem je důrazně požádal o respektování úmluvy, na mne tyto rodiny podaly trestní oznámení za vloupání, krádež a násilí, a to i vůči jedné těhotné ženě. Byl jsem skutečně v úzkých, lidé mne soudili a dívali se na mne s opovržením a posměchem. Kládl jsem si otázku proč, proč to všechno. Vždyť jsem se to snažil dělat pro Boha, který je přítomný v těch nejposlednějších, ve vyloučených, v osamělých a... také v zločincích. Rozdělit jsem se o tuto bolest s dalšími kněžími, s nimiž žijeme spiritualitu jednoty, a našel jsem sílu znovu uvěřit v Boží lásku ke mně i v této situaci. Rozhodl jsem se odpustit těm, kteří mi ublížili, ale také bojovat za to, aby zvítězila spravedlnost.

Jednou večer jsem poprosil nejbližší farníky, aby se za mne modlili. Pak jsem šel za těmi, kteří mě obvinili, abych se s nimi setkal tváří v tvář. Nakonec stáhli všechna obvinění. Byla již hluboká noc, přesto jsem se zastavil za svými farníky, které jsem našel, jak se ještě modlí na kolenou. Celé evangelium jsem viděl jako jasnou pravdu, která ve svůj čas přináší plody.

D. M.

Strach před smrtí

Ve škole se pan učitel každého zeptal, co znamená smrt a jestli se jí bojíme. Všichni odpověděli, že ano a když přišla řada na mne, i když mi srdce tlouklo, řekla jsem, že se nebojím.

Ostatní chtěli vědět proč.

Řekla jsem, že je to způsob, jak se dostat do nebe...

Ostatní říkali: „Ale kdoví, jestli se dostaneš do nebe!“ Odpověděla jsem jim, že když děláme to, co řekl Ježíš v evangeliu, a žijeme vzájemnou lásku, už žijeme jako v nebi, patříme k Ježíšovi a on si nás vezme k sobě.

Spolužáci byli udivení, ale souhlasili se mnou.

F. S., Švýcarsko

Zbytečná ztráta času?

Jednou při hodině dějepisu mluvila paní učitelka o náboženství. Říkala, že ti, kdo nevěří v Boha, jsou na správné cestě a ti, kteří věří, ztrácejí zbytečně čas. Cítila jsem, že musím něco udělat, protože neříkala pravdu. Když se zeptala, jestli někdo ze třídy věří v Boha, stoupla jsem si a řekla: „Já.“

Na začátku jsem měla strach, ale pomyslela jsem si, že za víru se nesmím stydět. Strach úplně zmizel a cítila jsem se, jako bych byla na nejvyšší hoře světa a odtud mohla křičet, aby všichni mohli poznat Ježíše.

Když jsem řekla, že věřím, paní učitelka se mi začala vysmívat: „Co si myslíš, co od Boha čekáš? Že ti pošle pár bot?“

Odpověděla jsem jí: „Kdybych boty potřebovala, on by mi je poslal.“ A ona: „Tak se běž k němu za to pomodlit a uvidíme, jaký udělá zázrak!“

V té chvíli jsem jí s velkou láskou odpověděla: „Já věřím v Boha a nechci ho pokoušet!“

Tato odpověď pro ni byla tak nečekaná, že zůstala s otevřenou pusou. Od té chvíle je na mě vždycky milá.

S. J., Chorvatsko

I v mlčení

Objevila jsem, že Bůh každého z nás miluje a uvědomila jsem si, že Ježíš na sebe vzal každou bolest. To mi dávalo sílu a naději, když se zdálo, jako by se všechno hroutilo. Zvlášť jsem to zakusila, když moje spolužačka prožívala těžkou situaci: kamarád ji neměl rád, využíval ji jen pro zábavu, její rodiče nebyli často doma a ekonomická situace rodiny nebyla dobrá.

Kamarádka už dlouho trpěla bulimií. Protože se nedokázala ve škole soustředit, rozhodla se, že školy nechá.

Na začátku jsem se zabývala svými záležitostmi a neměla jsem čas ji poslouchat, nebo spíš jsem si ho nechtěla najít, abych se nemusela trápit jejími starostmi. Pak jsem ale pochopila, že bych se o ni měla zajímat, aby se měla s kým o svou bolest rozdělit.

Společně jsme došly k rozhodnutí, že i když už školní rok ztratila, může chodit do večerní školy.

V dalších měsících mi se slzami v očích často telefonovala. V tichosti jsem ji poslouchala a hledala jsem ta správná slova.

Jednou mi dokonce vyprávěla, že je tak smutná, že uvažovala o tom, že si vezme život. Ani v této situaci jsem jí nedokázala něco říct.

Jednou večer jsem ale vzala tužku a papír a napsala jsem jí, abych ji ujistila, že není sama, že Bůh ji nekonečně miluje a právě v těchto chvílích ji drží v náručí. Proto každý den stojí za to ho prožít.

Pak jsem se dozvěděla, že vždycky, když se cítila být sama, znovu četla můj dopis, snažila se usmát a s novou silou šla dál.

Nyní už je klidnější, navštěvuje večerní školu a příští rok se pravděpodobně vrátí do naší školy. E. I., Itálie

převzato z časopisu *Nové město*; vybrala -BM-

BIBLICKÉ POSTAVY – LAZAR

Hebrejské jméno jednoho z jeruzalémských předměstí je Betánie neboli „Ananiášův dům“, v arabštině však *El -'Azaryia*, „Lazarova ves“, podle jména protagonisty onoho slavného evangelijního úryvku z *evangelia podle Jana*, který nám nabízí dnešní liturgie. Lokalita, umístěná na východním svahu Olivové hory, uchovává dodnes památku na Ježíšovu návštěvu, který zde při své cestě do svatého města našel útočiště a pohostinství u tří přátel, Lazara a jeho dvou sester Marty a Marie. Někdejší kostely – konstantinopolský, byzantský a křížácký – stály na místě současného kostela z roku 1954, který je nazýván „svatostánkem přátelství.“

Prastará tradice, sahající až do 4. století, našla v jeho okolí hrob, do něhož se sestupuje po schodišti a který je považován za hrob Lazarův, jehož povolal zpět k životu mocný božský rozkaz jeho přítele Ježíše z Nazarata: „Lazare, pojd' ven!“ Jeho jméno není nic jiného než počestěná varianta hebrejského jména Eleazar, jména, které neslo sedm biblických osob a jež znamená „Bůh pomohl“. Je zajímavé poznamenat, že v podobenstvích, která Ježíš vyprávěl, je jediná osoba s vlastním jménem, a to chudák v podobenství o boháči v *evangelii podle Lukáše* (16, 19-31), jehož jméno je právě Lazar.

Také on kromě jiného umírá a vchází do Boží slávy. Historický Lazar se však vrací na scénu tohoto světa a potvrzuje tímto způsobem skutečnost „znamení“, jak říká svatý Jan, stává se tedy předobrazem Kristovy smrti a zmrtvýchvstání. Právě zmrtvýchvstání bude mít nejvyšší a zcela radikální význam, protože promění lidskou skutečnost tím, že ji povolá k účasti na vlastním božském životě. Tento úděl čeká i Lazara po jeho druhé smrti, o níž Nový zákon nic neříká a která čeká nás všechny.

Tento Kristův přítel se objevil ještě krátce poté, a to v janovském příběhu (12, 1-10) o gestu, které učinila jeho sestra Marie. Když pomazala drahocenným nardovým olejem Ježíšovy nohy, zopakovala tak skutek, který už pro Krista učinila jiná žena. Ta druhá ovšem byla hříšnice a Lukáš tuto epizodu umísťuje do farizeova domu (srov. 7, 36-50).

Ježíš se znovu uchýlil do Betánie šest dní před svými posledními Velikonocemi, když byl obklopen zástupem, který přišel „nejen kvůli Ježíšovi, ale také aby viděli Lazara, kterého vzkřísil mrtvých. Velekněží tedy rozhodli, zabijí i Lazara“ (Jan 12, 9-10). To je poslední zmínka o Kristově příteli: nevíme, zda byl tento zločinný záměr dokončen. Tradice, která Lazarovu postavu milovala, jak dosvědčují dějiny umění (Luigi Pirandello po něm též nazval svou divadelní hru), jej však nechala odplout do Francie, kde se podle slavné *Zlaté legendy* (*Legenda aurea*) od Jakuba de Voragine (13. Století) stal prvním biskupem v Marseilles.

(Gianfranco Ravasi, Biblické postavy) -oJ-

AHOJ DĚTI!

Slavíme pátou neděli postní, což znamená, že Velikonoce se již blíží. Příští týden vstoupíme Květnou nedělí do Svatého týdne. Určitě neuškodí si připomenout, že ještě stále prožíváme postní dobu a nemáme polevit v našem postním snažení. Stále tvořit místo pro Pána tím, že si něco odpustíme, něčeho se vzdáme.

Dnešní obrázek je spojovačka. Jistě dobře víte, jak se spojovačka doplňuje. Začnete od čísla 1 a skončíte u čísla 104. Na „cestě“ jsou ale 3 místa, na která je třeba dát pozor. První leží mezi čísly 18 a 19, druhé mezi dvojicí čísel 56 a 57 a konečně poslední mezi čísly 84 a 85. Uvedené dvojice nespojujte čarou, ale nechte mezi nimi volno. Navíc u třetí dvojice jsou obě čísla hodně vzdálená. Pokud se vám obrázek podaří správně dokončit, můžete ho i vybarvit. Víte, jakou událost znázorňuje?

(Otazníček)

Pro starší:

Zcela samozřejmě do našich životů pouštíme nejrůznější předpovědi. O počasí, o ekonomice a mnoho dalších. Co by nás ale určitě zarazilo, je předpověď utrpení. A přesto – právě tuto předpověď můžeme najít v evangeliu. A to dokonce třikrát. Písmo zaznamenává situace, kdy Pán Ježíš řekl učedníkům, že musí odejít do Jeruzaléma, být vydán velekněžím a zákoníkům, být odsouzen, mnoho trpět, být zabit a třetího dne vzkříšen. Učedníci naprosto nechápali.

Jak bychom reagovali my? Ježíš jako Boží Syn věděl, co ho po vjezdu do Jeruzaléma čeká, ale zároveň byl člověk... Trpěl nelidsky, trpěl za nás, trpěl, protože byl poslušný Otce až k smrti na kříži. Trpěl, aby naplnil Boží vůli. O nepředstavitelné velikosti utrpení nejlépe svědčí Ježíšův zoufalý výkřik: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?“ (Mk 15,34).

Ježíš na křížové cestě projevil také velkou lásku, když slibuje lotrovi, s nímž byl ukřižován, ráj. A rovněž ve chvíli, kdy odevzdává učedníku Janovi svou matku.

Ježíš se na kříži modlil za své nepřátele, prosil Otce, aby jim odpustil...

Mnoho témat k zamyšlení, k hlubšímu prožití zbývajících dnů postní doby, k hlubšímu vnímání modlitby Křížové cesty. Události se však u velkého pátku nezastavily a Pán Ježíš slavně vstal z mrtvých, byl vzkříšen, jak předpověděl svým učedníkům.

A to je důvod k opravdové velikonoční radosti.

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

V bochníku se ukrývala 3 slova, která dokončují vzkaz: Ať vaše postní snažení PŘINESE DOBRÉ PLODY.

Do vět patřila následující slova:

1. srdcem, oděv	3. levice, pravice, skryto	6. hřích, kamenem
2. souzení, odpouštějte, takovou	4. množství, dřive	7. klameme, není
	5. postíš, olejem	

DĚTI SE NECHÁVAJÍ NOSIT

Jednou jsem na horské túře dorazil do nadmořské výšky 2500 metrů.

Unavený a zpocený jsem si sedl, abych si odpočinul a obdivoval výhled. Víc než panorama mě ale hned zaujal a překvapil pohled na klidné a spokojené dvou nebo tříleté dítě, které pár kroků ode mne trhlo luční kvítí. Zvědavě, téměř nevěřícně, jsem se na něj díval: Tak malé dítě ve výšce 2500 metrů!... a vůbec nevypadá unaveně!... Jak se sem dostalo?

Ale hned jsem znal odpověď: o kousek dál jsem uviděl mladou ženu, jeho maminku. Pochválil jsem dítě, že je tak zdatný turista a dokáže vyšplhat tak vysoko a... kdoví, jaká to pro něj musela být námaha!

Ta paní mi vysvětlila, že největší námahou, skutečným výkonem, bylo pro její dítě to, že se nechalo vzít od maminky na záda. Prozradila mi: „Už několikrát jsem se snažila ho dostat až sem nahoru, ale nedokázala jsem to, protože synek si vždycky postavil hlavu a chtěl šlapat sám,

jenže po pár krocích mu došly síly a zastavil se. Dnes byl však moc hodný a nechal se nést... to je pro dítě největší výkon.“

Když se dítě nechává nést, neznamená to pro něj pasivitu, ale jedinou možnost, jak dělat to, co dělá maminka. Dítě, které mamince důvěřuje, které věří v lásku, toho zvládne tolik, kolik nechá dělat maminku. Maminka zase může udělat pro své dítě tolik, kolik jí dítě dovolí. „Učinil mi veliké věci ten, který je mocný. (...) Mocné sesadil z trůnu a ponížene povýšil.“ „Všechno mohu v tom, který mi dává sílu.“

Když člověk důvěřuje Bohu, činí jej to všemocným; naopak nedůvěra člověka bere také Bohu veškerou moc.

Boží síla sídlí v lidské slabosti.

„Beze mne nemůžete dělat nic.“ „Velmi rád se tedy budu chlubit spíše svými slabostmi, aby na mně spočinula Kristova moc.“ „Jestliže znovu nebudete jako děti, jistě nevezdete do nebeského království.“

Andrea Panont

převzato z časopisu Nové město -BM-

FOTOREPORTÁŽE Z FARNÍCH AKCÍ UPLYNULÉHO MĚSÍCE

VÝLET STŘEDOŠKOLÁKŮ NA HOSTÝN A DO OLMOUCE V ÚTERÝ 7. BŘEZNA

VÝLET NA HORY U ČESKÉ TŘEBOVÉ A KOZLOVSKÝ KOPEC 9. BŘEZNA

MINISTRANTSKÝ VÝLET V SOBOTU 11. BŘEZNA DO BONGA

„PŘEDJAŘÍ“

Bodláč, trnko, metelice,
chudobo světem přezíraná,
vám srdcem patřím nejvíce,
vám jiná krása byla dána,

chudobka z prachu příkopů
sluníčkem jatá na práh zimy –
skromná jak miska úkropu
v pastouškách s kamny vychladlými –

zapláče větrům do šátku,
stojíc tak v světě samotinká,
zrní má plnou ošátku
pro kuře, které ještě spinká.

ta nitrem s námi sblížená
tak nevtíravě v Boží dlani –
Popelka v koutku ztišená
v zástěře krajíc odříkání –

v chatrném šatě předjaří
choulí se k brázdě zimomřivá,
plachosti barvu ozáří
jí u cest procitnuvší jíva –

ze „Zpěvu k zemi“ Ladislava Stehlíka

LEKTORSKÁ SLUŽBA

Duben 2017			
Ne 2. 4.	5. neděle postní	7:30	Macháčkovi 303
		10:30	Marešovi 409
Ne 9. 4.	6. neděle postní, Květná neděle	7:30	Řehákoví 283
		10:30	p. Hubálková 61
Čt 13. 4.	Zelený čtvrtek	18:00	Marešovi 408
Pá 14. 4.	Velký pátek	18:00	Macháčkovi 242
Ne 16. 4.	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	10:30	Macháčkovi ml. H.Č. 180
Ne 23. 4.	2. neděle velikonoční	7:30	p. Kunertová 300
		10:30	Mše sv. se zaměřením pro děti
Ne 30. 4.	3. neděle velikonoční, poutní slavnost v Dolní Čermné	7:30	Dvořákoví 406
		10:00	Severinovi 342
Květen 2017			
Ne 7. 5.	4. neděle velikonoční	7:30	Motlovi 11
		16:00 MH	Pecháčkovi MH
Ne 14. 5.	5. neděle velikonoční	7:30	Jurenkovi 160
		10:30	Mše sv. se zaměřením pro děti
		16:00 MH	Vágnerovi 102
Ne 21. 5.	6. neděle velikonoční	7:30	Klekarovi 292
		16:00 MH	Vašíčkovi 349
Ne 28. 5.	7. neděle velikonoční	8:00	První svaté přijímání
		16:00 MH	Müllerovi 177

PŘÍLEŽITOST KE SVATÉ ZPOVĚDI

Dolní Čermná	středa 5. 4.	15:00 - 17:00 h.	P. Ján Kubis z Dolní Dobrouče
		17:00 - 18:55 h.	
Verměřovice	čtvrtek 6. 4.	17:00 - 18:55 h.	P. Josef Roušar
Dolní Čermná	pátek 7. 4.	17:00 - 18:55 h.	
	Květná neděle 9. 4.	14:00 - 17:00 h.	P. Pavol Sandánus, P. Pavel Pokorný, P. Josef Roušar
	Velký pátek 14. 4.	7:00 - 12:00 h.	P. Josef Roušar
	v ostatní dny	30 minut před mší svatou	

NÁVŠTĚVA STARŠÍCH A NEMOCNÝCH FARNÍKŮ

Ve středu 5. 4. 2017 ve Verměřovicích a ve čtvrtek 6. 4. v Dolní Čermné a v pátek 7. 4. v Petrovicích.

ADORACE A SETKÁNÍ

- Prosíme o službu při adoraci na Velký pátek 14. 4. večer od 20 h. po celou noc na Bílou sobotu 15. 4. po celý den do 17 h. - Zapišete se, prosíme, na připravený rozpis na stolku u hlavního vchodu do kostela v Dolní Čermné.
- Na Bílou sobotu 15. 4. 2017 budeme v kostele sv. Jiří slavit vigilií Veliké noci a po ní jsme všichni zváni na velikonoční posezení v Orlovně. Prosíme, zapojte se podle svých možností do konkrétních služeb (v kuchyni - příprava občerstvení a mytí nádobí, obsluha v sále a úklid) při přípravě a průběhu setkání. V kostele v Dolní Čermné, ve Verměřovicích a v Petrovicích je tabulka, kde je napsáno, co se má udělat, kdo za věc zodpovídá a kolik spolupracovníků je potřeba. Zapišete se nejpozději o Květné neděli 9. 4. 2017.
- Prosíme také o přípravu slaneho a sladkého pečiva na toto setkání. Množství pečiva a jeho dopravu do Orlovny domlouvejte v Dolní Čermné s paní Martou Marešovou (737 424 905) a Monikou Bednářovou (603 710 642), ve Verměřovicích s paní Marií Pecháčkovou (774 220 970) a v Petrovicích s paní Pavlínou Stříbrnou (725 217 040). Ozvěte se, prosíme, nejpozději o Velkém pátku 14. 4. 2017, aby bylo možné chybějící ještě zajistit. Děkujeme.

otec Josef a členové Pastorační rady

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

5. NEDĚLE POSTNÍ
neděle 2. dubna 2017
14. a 15. týden / 2017

BOHOSLUŽBY A AKCE:

pondělí 3. 4.	po 5. neděli postní		
úterý 4. 4.	po 5. neděli postní	18:30 19:00	adorace v Petrovicích mše sv. v Petrovicích – za zemřelé přátele
středa 5. 4.	po 5. neděli postní	19:00	mše sv. v Dolní Čermné – za Karla Bednáře a duše v očistci
čtvrtek 6. 4.	po 5. neděli postní	17:00 19:00	adorace a svátost smíření ve Verměřovicích mše sv. ve Verměřovicích
pátek 7. 4.	po 5. neděli postní; první pátek, zasvěcený úctě Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu	13:30 17:00 19:00	příprava dětí na 1. sv. přijímání adorace a svátost smíření v Dolní Čermné mše sv. v Dolní Čermné – za Martu a Josefa Junkovy, rodiče, sourozence a syna Josefa
sobota 8. 4.	po 5. neděli postní	19:00	mše sv. ve Verměřovicích (žehnání ratolestí)
NEDĚLE 9. dubna	KVĚTNÁ NEDĚLE - Pašijová Žehnání ratolestí a průvod před každou mší svatou	7:30 9:00 10:30	mše sv. v Dolní Čermné – za farníky mše sv. v Petrovicích – za Marii a Václava Vondrový a celý rod mše sv. v Dolní Čermné (Pašije – chrámový sbor) – za dar uzdravení
			14:00 – 17:00 příležitost ke svátosti smíření v Dolní Čermné
pondělí 10. 4.	Svatého týdne		
úterý 11. 4.	Svatého týdne	19:00	mše sv. v Dolní Čermné – za Ivana Končitého
středa 12. 4.	Svatého týdne	19:00	mše sv. v Dolní Čermné – za P. Karla Pecháčka
čtvrtek 13. 4.	Zelený čtvrtek	18:00 19:00	mše sv. v Dolní Čermné – za všechny kněze a nová kněžská povolání přenesení Nejsvětější svátosti oltární do tzv. Getsemanské zahrady a společná modlitba „Svatá hodina“
			
pátek 14. 4.	Velký pátek Den přísného postu Novéna k Božimu milosrdenství (14. – 22. 4.)	7:00 – 12:00 15:00 18:00	příležitost ke svátosti smíření v Dolní Čermné modlitba křížové cesty na Mariánské Hoře velkopáteční liturgie v Dolní Čermné (bohoslužba slova s pašijemi, uctívání kříže a podávání svatého přijímání) po obřadech hodinová adorace u Božího hrobu Adorace věřících celou noc a po celou Bílou sobotu do 17 h.
			
sobota 15. 4.	Bílá sobota Začíná doba velikonoční	19:00	obřady vigílie Veliké noci v Dolní Čermné (žehnání ohně, velikonoční chvalozpěv, bohoslužba slova, obnova křestních slibů a bohoslužba obětí) po skončení obřadů společné posezení v Orlovně
NEDĚLE 16. dubna	SLANVOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ	9:00 10:30 16:00	mše sv. ve Verměřovicích – za rodiče Jarmilu a Bohuslava a živou rodinu mše sv. v Dolní Čermné – za farníky zpěvy z nešpor v Dolní Čermné
			

POUTNÍK, DUBEN 2017

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná, bankovní spojení: 155816135/0300

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 16. dubna 2017, Poutník vyjde 30. dubna 2017

Členové redakčního kroužku: J. Roušar -oJ-, E. Jansová (EJ), B. Macanová -BM-, J. Moravcová -jm-

Grafické zpracování: T. Bednář, V. Severinová, T. Macháček, P. Židek, J. Adamec

Tiskne Tiskárna HEAT-TECH s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ +420731617978. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu...

Nicméně je možná finanční spoluúčast – výrobní náklady s vydáním jednoho kusu Poutníka činí 7,-Kč.